

Zabte sršně

Daniel Landa

Jó, ráno, to bude zlý ...
Pěkně jsme sklouzli, až na samý dno.
Neumím kouzlit. Nevím, jak vocaď vypadnout.

Přichází ráno, já jsem napůl mrtvej chlap.
Je vystaráno. Šup ze zlýho deště pod vokap.
Pa pa papara.

Furt po tobě střílej, Ffurt se někde schováváš.
Život je jen krátká chvíle.
Ptáš se, za kolik to máš.
Krví umazanou škváru, , tak jak sis to vlastně přál,
utratiš s děvkama v baru.
A tejdny frčej dál.

Nebyl bych si tak jistej,
že někde žije někdo fakt opravdu čistej, kámo,
V tom našem světě, na naší planetě,
vládne Bůh soudruh dobrodruh.
Všechno je jenom podělaný zboží,
když to vlastní holka kvůli prachům složí,
seš jen kus na porážku, máš pistoli a flašku,
ty šašku; a upilovanou pušku jako další věrnou družku,
nenasytnou děvku i služku.

Možná mou hlavu dají do vitríny.
A pak tu zprávu otisknou všechny noviny.
Ta hlava v lihu jako exponát.
A pod ní nápis: Střelenej gauner, nesahat!

Jako sršeň co bodá, byla by škoda to lacino prodat.
Kámo, život za moc nestál a poslední cesta je moje
nevěsta smrt. Nic a vzduch.
Je čas uvěřit v Krista. Výhodnější než ateista
je bejt fantasta a basta!
Možností moc není, smrt nebo vězení,
každá nad plán se cení: Taťka Bůh.